

A Sonde in die Gemeente

❖ Die geoorloofde sonde

- In die n die gemeente van Korinte was daar “'n geval van seksuele onsedelikheid van 'n aard wat selfs onder die heidene nie geduld word nie” (1 Korintiërs 5:1). Die bestaan van 'n bloedskaandelige verhouding binne die gemeente was uiters ernstig. Maar die situasie is nog erger gemaak omdat dit, in plaas daarvan om afsku onder die gemeentelede te wek, daartoe gelei het dat hulle trots was daarop dat hulle hierdie sonde geduld het (1 Korintiërs 5:2).
- Die gemeente het hoofsaaklik uit heidene bestaan. Hulle eie gewete het vir hulle gesê dat bloedskaande nie geduld behoort te word nie. Boonop is hierdie oortuiging deur hulle kennis van die Skrif versterk (Lev. 18:8).
- As hulle geweet het dat hierdie verhouding sondig was, waarom was hulle dan trots daarop? (1 Kor. 5:6). Het die betrokke familie dalk invloed in die gemeente gehad? Het hulle daarop geroem dat hulle 'n gemeente is wat sondaars verdra? ...?

❖ Uitroeiing van sonde

- Die geval van bloedskaande was reeds “algemene kennis” (1 Korintiërs 5:1), daarom moes daar dringend opgetree word om skade aan die gemeente se getuienis te voorkom. Watter maatreëls moes getref word?
 - (1) Om 'n oordeel te vel wat die persoon se skuld bepaal, of nie bepaal nie. (1 Kor. 5:3).
 - (2) Om geen omgang met die sondaar te hê, en selfs nie saam met hom te eet, solank hy daarop aandring om as lid van die gemeente beskou te word terwyl hy weier om sy sonde te laat staan nie (1 Kor. 5:11).
 - (3) Om die sondaar uit te dryf en hom aan Satan oor te lewer, aangesien hy, deur hierdie sonde te koester, vrywillig gekies het om homself onder die juk van Satan te stel (1 Kor. 5:2b, 5a, 13b.)
- Gemeentedisipline (ongegag die erns van die sonde) moet altyd 'n herstellende doel hê. Die persoon se dwaling moet duidelik uitgewys word sodat hy dit kan erken, berou kan hê en " die gees gered kan word in die dag van die Here Jesus " (1 Korintiërs 5:5).

❖ Hantering van interne probleme

- Nadat Paulus verduidelik het hoe sonde binne die gemeente hanteer moet word, bestraf hy hulle omdat hulle nie die regte riglyne gevolg het nie en geskille tussen gelowiges na wêreldse howe geneem het (1 Korintiërs 6:1-6). Maar Paulus gaan verder en spreek die wortel van die probleem aan.
 - (1) Daar behoort geen twis tussen gemeentelede te wees nie (1 Kor. 6:7a), en natuurlik behoort geen lid 'n ander lid te benadeel of te bedrieg nie (1 Kor. 6:8).
 - (2) Broeders moet gewillig wees om die onreg te vergewe (1 Kor. 6:7b).
 - (3) Indien daar geen ooreenkoms tussen die lidmate bereik kan word nie, moet die gemeente tussen hulle oordeel of bemiddel (1 Kor. 6:2).
- Tensy dit 'n strafregtelike saak is (Rom. 13:1-5), behoort interne probleme van die gemeente intern opgelos te word.

B Hoe om sonde in die gemeente te vermy

❖ Tempels van die Heilige Gees

- Nadat Paulus die kwessie van regsgedinge aangespreek het, keer hy terug na die hooftema: seksuele onsedelikheid in die gemeente. Waarom het dit bestaan?
- Christene is tot heiligheid geroep (1 Korintiërs 6:11), en dit behoort alle sonde uit te sluit. Sommige het egter geredeneer dat hulle met hulle liggame kon doen wat hulle wou, aangesien hulle sondes reeds vergewe is. Daarom verduidelik Paulus dat "die liggaam nie vir hoerery bedoel is nie" (1 Korintiërs 6:12-13).
- Sy argument is dat ons liggame lede van Christus is. Ons kan nie 'n lid van Christus neem en dit met 'n prostituut of 'n egbreekster verenig nie (1 Kor. 6:15-18).
- Uiteindelik bring dit ons by 'n kernwaarheid: ons liggame is tempels van die Heilige Gees en behoort daarom nie aan onself nie, maar aan God (1 Korintiërs 6:19). God het ons gekoop met die kosbare bloed van sy Seun; daarom moet ons God verheerlik in ons liggaam én in ons gees (1 Korintiërs 6:20).

❖ Geoorloofde seksualiteit

- Deur vrae te beantwoord wat deur die gemeente in Korinte gestel is, help Paulus ons om te verstaan hoe ons seksuele onsedelikheid kan vermy (1 Kor. 7:1).
- Kortom: getroudes behoort die geoorloofde seksualiteit met hulle eggenoot te geniet; ongetroudes behoort met niemand seksuele omgang te hê nie.
- Huweliksmaats behoort mekaar nie seksuele gemeenskap te weier nie, sodat hulle nie die ander een aan versoeking tot egbreuk blootstel nie (1 Kor. 7:3-5).
- Ongetroudes wat die gawe van selfbeheersing het, kan beter gebruik maak van geleenthede om God te dien sonder die verantwoordelikhede van 'n gesin (1 Kor. 7:6-8, 32-34). Ongetroudes wat nie hierdie gawe het nie, behoort te probeer trou om versoekings te vermy (1 Kor. 7:9).